

KEMALİSTLER, KEMAL'İN KULLARIDIR!

Bismillahirrahmanirrahim

MEVZU: İslam'ın hem din ve hem devlet oluşu

Hâkim-i Mutlak olan Allah (c.c.)'a hamd ve sena, O'nun son Peygamber'i Hz. Muhammed'e ve onun âl ve ashabına salât ve selâm!..

Mülk Allah'ındır; O'nun eşi ve benzeri yoktur, şirkten münezzehtir. Yaratan ve yaşatan O'dur; emir ve talimat veren, kanun ve şeriat vaz'eden O'dur; Hüküm koyma, öldürme ve diriltme O'na mahsustur; şeriat'ına uyanları cennetine, uymayanları cehennemine koyacak olan O'dur. Hasılı herşey O'nundur; O, herşeye kadirdir... Amenna ve saddakna!

Hayatın manası:

Hayatın manası ve yaratılışın gayesi; insanın Rabb'isine kul olması, kanunlarına uyması, ibadet ve ubudiyette bulunmasıdır. Dünya ve dünya nimetleri gaye değil, birer vasıta'dır.

Allah'a kul olmanın yolu:

Allah'a kul olmanın yolu ve ölçüsü „Din“dir.

Ta'rif: Din, Allah kanunudur; hakkı ve batılı, küfrü ve imanı, zulmü ve adaleti, helali ve haramı, dünyayı ve ahireti; elhasıl saadeti ve şekaveti tarif ve beyan eder!..

Tarihi:

Dinin tarihi, insanlığın tarihiyle başlar. Dinin ismi, „İslam“dır. İlk insan, ilk müslüman ve ilk peygamber Hz. Adem'dir. Aynı din böyle başlamış, bütün peygamberler tarafından tebliğ edilmiş ve son Peygamber Hz. Muhammed'le mükemmel şeklini almıştır...

Muhtevası:

Din; genelde şu dört muhtevaya sahiptir: Akide, ibadet, muamelât ve ceza.

İman ve ibadet meseleleri mâlum!

Muamelât meselelerine gelince: İnsanın maddesiyle, ailesiyle, hemcinsiyle, günlük işleriyle, devletiyle, gayr-i müslimle; hasılı beşikten mezara kadar bütün hareket ve münasebetleriyle ilgilenmiş ve herbirine dair kanunlar, hükümler ve müeyyideler getirmiş, zaman ve mekân farkı gözetmeksizin, kıyamete kadar bu kanunlara uyulmasını emretmiştir, uymayanları âsi ve bağı addetmiş, hatta yerine göre kafir saymıştır. İşte bütün bunlara toptan „İslam Hukuku“ ismi verilir.

Ceza bölümü ise: Üzerine düşeni yapmayan, hakkına razı olmayan ve başkalarının hak ve hukukuna tecavüz edenler için yaptırıcı güç ve ceza-i müeyyidelerdir. Bunlara da „Ceza Hukuku“ denir.

Parçalanamaz:

İslam dini, bütün bunların terkiyinden ibarettir. Bu dört unsuru birbirinden ayırmak mümkün değildir; bunlar bir bedenün uzuvları gibi, bir bütün teşkil ederler. Öyle ki, birinin yokluğu hepsinin yokluğu demektir. Ve insanı kâfir yapar. Bu noktadan hareketle:

Dini devletten ayırmak mümkün değildir. Zira İslam'da din-devlet bütünlüğü vardır; İslam hem dindir, hem devlettir, hem ibadettir, hem siyasettir, hem dünyadır, hem ahirettir, hem mahkemedir, hem mekteptir, hem camidir ve hem üniversitedir...

Bu itibarlardır ki, dini devletten ayırmak demek, ruhu bedenden ayırmak demektir. Bedenden ruh ayrılınca, beden işe yaramıyacağı gibi, devletten din ayrıldığı takdirde din de işe yaramaz. Çünkü, devlet, dinin yaptırıcı gücü ve aynı zamanda muhafız askeridir. Allah Resulü (s.a.v.) şöyle buyurur:

„Yemin olsun ki, bu din lime lime çözülecek; ilk çözülen ahkâmıdır (şeriat'tır), son çözülen de namazdır.“ (A. Hanbel, 4/232, 5/251)

Ve yine bu itibarlardır ki, siz İslam dinini; hristiyanlığa, yahudiliğe benzetemezsiniz. Zira onlarda devletle ilgili hükümler genelde yoktur. Binaenaleyh, bu dinler laik düzenle bağdaşır da İslam

dini asla!..

İsbata gelince:

İslam dininin hem din hem devlet olduğunu isbat eden deliller çok olduğu gibi, bir çok ilim adamlarının şehadetiyle de sabittir.

Bunlardan bir kaçına işaret edelim:

1- İslam'da din-devlet bütünlüğü kitab, sünnet ve icma-i ümmetle sabittir. Kur'an'da bu mevzuda birçok ayetler vardır. Ezcümle:

a) „Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir isbatlayıcı delil indirmedığı, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm (kanun koyma) yalnızca Allah'a mahsustur. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Doğru din, işte budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.“ (Yusuf, 40)

b) „Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min olan bir erkek ve mü'min olan bir kadın için kendilerine muhayyerlik yoktur. Kim Allah ve Resulü'ne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır.“ (Ahzab, 36)

c) „Gerçekten Allah'a ve Resulü'ne karşı (onların koydukları kanun ve sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışarak başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerinin alçaltılması gibi onlar da alçaltılmışlardır. Oysa biz apaçık ayetler indirmişizdir. Kâfirler için küçültücü bir azab vardır.“ (Mücadele, 5)

d) „Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıkların öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler. Oysa onlar, onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister.“ (Nisa, 60)

e) „Hayır öyle değil, Rabb'ine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı bulmaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar.“ (Nisa, 65)

f) „Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resulü'ne itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin. Eğer herhangi bir şey hakkında çekişmeye (anlaşmazlığa) düşerseniz, onu Allah ve Resulü'ne götürün, eğer Allah ve ahirete inanıyorsanız. Bu sizin için daha hayırlı ve netice itibariyle daha güzeldir.“ (Nisa, 59)

g) „Bir şeyde ihtilafa düştüğünüzde onun hükmü Allah'a aittir. O, benim Rabb'imdir; ancak O'na tevekkül eder ve ancak O'na yönelirim.“ (Şura, 10)

h) „... Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.“ (Maide, 44)

2- Hadis-i şerif'ler:

„Bizim dinimizde olmayan bir şeyi bir kimse yaparsa, o merduttur (yani reddedilir).“

„Ebğazün-nasi ilallah, (yani insanlar arasından Allah'ın en çok buğzettiği) o kimsedir ki, İslam dininde olduğu halde cahiliyyet sünnetini (yani cahiliyyet adet ve kanunlarını) arar.“ (Buhari, İbn-i Abbas'tan)

„Hz. Muaz Allah Resulü'ne (s.a.v.) sorar: Başımızdaki amirler şayet senin sünnetine, senin getirdiğin emir ve hükümlere uymazlarsa, bize ne emredersen, sualine cevaben Allah Resulü: Allah'a itaat etmeye itaat yoktur, dedi.“ (Ahmed b. Hanbel)

Maide, 50. ayetin tefsirinde şöyle denmektedir: Bir şeriat var bir de cahiliyyet var. Bir kanunun vazii Allah ise şeriat'tır, insanlar

tarafından vazedilmiş ise ona da cahiliyyet ismi verilir. Ve şöyle denir: Her hayrı ihtiva eden ve her şerri reddeden Allah'ın şeriat'ını terkedip de kendi heva ve heveslerine göre istilahlara vazeder, hükümler ve kanunlar getirirse işte bunlar kâfir olmuşlardır, bunlarla savaşmak vacibdir, taki Allah ve Resulü'nün hükümlerine dönüp diğerleriyle hükmetmeyi terkedinceye kadar. Diğerleri, ister az olsun ister çok olsun, mesele değişmez. Zira kanun koymada, hüküm vazedmede Allah'tan daha güzel, yani daha âlim, daha adil ve daha merhametli kim vardır. İnananlar için bu, böyledir. Ayetin meali şöyle:

„Onlar, cahiliyyet hükümlerini (kanunlarını) mı arıyorlar. Hüküm koymada Allah'tan daha güzel kim vardır? Sağlam bilgiye sahip olanlar için bu böyledir.“

Yukarıdaki ayet ve hadislerde görüldüğü üzere, devlet İslam'ın dışında değil, içindedir; İslam dininin bir bölümüdür, İslam hukukunun bir parçasıdır. O derece ki; iman meseleleri, namaz, oruç, hac gibi ibadet meseleleri nasıl İslam'ın birer emri, yerine getirilmesi gereken birer farize ise, devlet meselesi de İslam'ın bir emri olup yerine getirilmesi gereken bir farizesidir. Ve nihayet müslümanlar, İslam hukukunun usul ve kaidelerine göre, İslamî bir devlete sahip olma sorumluluğu altında bulunmaktadırlar.

Şu da bir hakikattir ki, Allah, kendine iman edenlerin, kendi hüküm ve kanunlarından başkasıyla hükmetmelerine; başka bir ifade ile; Allah, kendisinin indirdiği ve gönderdiği kanunlardan başkasına boyun eğip rıza göstermelerine asla müsaade etmez. Hatta kendisinin kanunlarının dışındaki bütün kanunlara küfredilmesini, yani inkâr edilmesini emreder. Kur'an şöyle der: „Sana indirilen Kur'an'a da senden öncekilere indirilmiş olan kitaplara da iman ettiklerini boş yere iddia edenlere bir bakmadın mı? Ona küfredmeleri emrolunduğu halde tağutun önünde muhakeme olmayı isterler. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla saptırmak ister.“ (Nisa, 60)

Kim Allah'ın indirdiğinden başkasıyla hükmederse o „Tağut“ olur. Tağut bir Kur'an terimi olup haddine tecavüz eden, ukâlalık yapan, Allah'a karşı baş kaldıran ve nihayet Allah kanunlarını tanımayıp kendi kafasına göre kanun koyan kişi veya kişilere denir. Bir başka ifade ile; şeriat nizamını bırakıp da herhangi bir izime, bir sisteme, mesela demokratik bir kanuna gitme „Tağuta“ gitme demektir.

3- İcma delili:

İslam'ın hem din, hem devlet olduğu, icma delili ile de sabittir. Şöyle ki: Asr-ı Saadet'ten cumhuriyet devrine kadar, İslam aynı zamanda devletli ve anayasasında „Devletin dini İslam'dır“ maddesi vardı. M. Kemal'in ihanetlerinden biri de bu maddeyi kaldırmış ve devleti resmen ve alenen dinsiz bırakmış olmasıdır.

Demek oluyor ki, İslam'ın aynı zamanda devlet oluşu kitap, sünnet ve icma-i ümmet'le sabittir. Kabul etmeyenler kâfir olur; dinleri de gider, nikahları da. O hal üzere ölenlerin namazları da kılınmaz.

4- İlim adamları:

Müslümanların yanlışlığı fahiş hatalardan biri de bu meseledir. Şöyle derler: Din ayrı şeydir, devlet ayrı şeydir. Keza onlara göre din, Allah ile kul arasında bir vicdan işidir. Dinin dünya ile, dünya işleriyle bir alakası yoktur. O camide olup bitendir...

Bu fikir, İslam dininin ruhuna da aykırıdır, metnine de... Hiç bir İslam alimi bunu söyleyemez ve bu İslam'a şeni bir iftiradır. Hatta İslam'ı tetkik eden gayr-i müslim ilim adamları bu hakikati itiraftan kendilerini beri alamamışlardır. İşte bunlardan sadece bir kaç:

1- „İslam, sadece bir din değil, aynı zamanda siyasî bir nizamdır.“ (Dr. V. Fitzgerald, Muhammedan Law, c. 1, s. 1)

2- „Hz. Muhammed, bir vakitte hem dini hem devleti tesis etti ve bu iki müessesenin sınırları birbirine uygundur.“ (C. A. Nalino-Cited by Sir T. Arnold in his book: The Caliphate, s. 198)

3- „İslam, dinin ötesinde aynı zamanda siyasî bir nizamı temsil eder. Sözü'nün özü, İslam, din ve devlete şamil mükemmel bir ilim hazinesidir.“ (Dr. Schacht, Encyclopaedia of social sciences, Vol. VIII 333)

4- „Apaçiktır ki, İslam, hem din hem de siyasettir. Onu tesis eden hem bir Peygamber'di hem de bir devlet adamı...“ (R. Strothmann, The Encyclopedia Iv., s. 350)

İslam dini bir bütündür:

Evet, görüldüğü üzere İslam dini bir bütündür; bölünüp parçalanamaz. Onun özünde ve yapısında devlet vardır; dinle devlet birbirini tamamlayan iki unsurdur. Ruhla beden gibidirler.

Ruhla beden ayrılması nasıl ölüm meydana getirirse, dini devletten ayırma da dini devletsiz, devleti de dinsiz bırakır.

İslam, laik rejimle bağdaşmaz:

Bu mevzuda Dr. M. Faruk En-Nebhan tarafından kaleme alınan ve Prof. Dr. Servet Armağan tarafından da tercüme edilen kitapta şu satırları okumaktayız:

a) „İslam dininin başlangıcından modern asra kadar İslam tarihini tetkik edecek olursak, İslam devletinin dinden ayrılmadığını ve dinin, devletin en baş dayanağı olduğunu görürüz...“

İslam uleması, din işlerini tanzim eden hükümlerle dünya işlerini tanzim eden hükümler arasında ayırım yapmamışlardır, onların hepsine birden „Şeriat hükümleri“ ismini vermişlerdir. Bu itibardır ki, dinî veya hukukî veya idarî işlere tealluk eden hükümler arasında fark yoktur. Bütün bu hükümler, şahıslar için değiştirme ihtimali olmayan bağlayıcı hükümler kabul edilmekte, insanlar onları kendi rızalarıyla tatbik etmektedirler. Ve çünkü böylece Rabb'leri kendilerinden razı olmakta ve bu suretle O'nun emirlerini yerine getirmiş bulunmaktadırlar.“

b) Mahmut Şeltut; İslam devleti hakkındaki açıklamalarında şöyle demektedir:

„İbadet ve muamelat, ictimaiyyet ve iktisat, idare ve siyaset, barış ve harb ile ilgili İslam'ın hükümleri gösterir ki, bunlar tabii olunması vacib olan bir dindir; terkinde ve fillinde ferdin alternatifi yoktur. Ayrıca İslam'ın siyasî, iktisadî ve ictimaî hükümlerindeki bağlayıcılık, beşerî hükümlerinkinden daha kuvvetlidir. İslam'da herşey dinidir. İnanç ve ibadet istilahını da İslam siyaseti diye isimlendirmek mümkündür. Genel muamelata tealluk eden her şey dindir; ictimaiyyat ve iktisadiyyatı da İslam siyaseti diye isimlendirmek mümkündür...“

O halde din ile devlet ayrılığını isteyen görüş yabancıdır; Avrupa'dan ithal edilmiştir. Tıpkı eşya ithal eder gibi. Daha sonra ülkelerimize yayıldı ve bazıları onu, (laikliğin) doğuşunu ve kaynağını araştırmadan lehinde tavır takındılar ve benimsediler. (İslam Anayasası ve İdare Hukuku)

İslam'da din ve devlet ayrılmazlığı:

Tekrar ediyorum: İslam; hükümlerinin bölünmesini, bir kısmının tatbik edilip diğer bir kısmının terk edilmesini kabul etmeyen, hayatın her safhasına ve bu meyanda devlete ait hükümleri bulunan, son ve kâmil bir dindir, bir nizamdır.

Laiklik ise; dinî bağlardan kopmak, dinden ayrı olmak demektir. Laikler; bizzat laikliği, „Dinin devlet işlerine, devletin de din işlerine karışmaması“ diye tarif etmektedirler. Onların bu tarifine göre de laik devlet, dinin karışmadığı, dinden ayrı bir devlettir. Yani onlar için din ayrı devlet ayrıdır. Lisanımızda dinden ayrı, dinin haricinde olan her şeye dini olmayan, yani dinsiz derler. Birisi kalkıp, „Din ayrı ben ayrıyım, din bana karışmaz, ben dine karışmam“ dese, bu insana biz, dine uymayan, dinden uzak, yani dinsiz deriz değil mi?

Bir devletin ya dini vardır, dinî bir devlettir. Ya da dini yoktur, laik bir devlettir. Bu şüphe götürmeyen bir hakikattir.

Bütün bunlara rağmen; rütbeli, yüksek makamlı, hatta sarklı bir kısım insanlar, „Laikliğin dinsizlik olmadığından ve (haşa) İslamî anlayışla bağdaşacağından“ bahsetmektedirler.

Bir de müslümanlar şöyle aldatılmaktadır: „Efendim! Laiklik niçin dinsizlik olsun? Camiler açık, namaz kılıyorsunuz, oruç tutuyorsunuz...“ veya „Hiç laiklik dinsizlik olur mu? Sizi kandırıyorlar. Devlet içinde çalışan bunca memur, işçi, asker müslüman değil mi?“ Bu ve daha nice benzeri laf canbazlığıyla geniş halk kitleleri aptallar yerine konmaktadır.

Bütün bunlardan anlaşıldı ki, İslam dini laik rejimle bağdaşmaz. Ve bu iki rejimi ilmî bir şekilde tetkik eden insafı bir çok ilim adamları bu gerçeği açık açık kabul ve ifade etmektedirler. Bunlardan bir kaç:

1- Çetin Özek:

Çetin Özek şöyle diyor: „Yeni Türkiye'nin siyasî kuruluşu, İslam'ın siyaset prensiplerine aykırıdır. İslam dini, siyasî ve dini iktidarın bir elde toplanmasını ve dinin emredici fonksiyonunu gerektirir. Laiklik ve laik düzen, bu bakımdan tüm olarak, İslamiyet'e, şeriat'a ve dine aykırıdır. Bilhassa Türkiye'deki uygulaması, bir bütün olarak dinsizliği gerçekleştirici bir mahiyet kazanmış bulunmaktadır...“ (Türkiye'de Laiklik, Gelişim ve Koruyucu Ceza Hükümleri)

2- Prof. Dr. Osman Turan:

Bu zat; „Türkiye'de Manevî Buhran, Din ve Laiklik“ isimli kitabın

63. sayfasında şu satırları kaydetmektedir:

„... Kanunların millî bünyeye, örf ve adetlere uyması zarureti dolayısıyla, aynen ve hiç üzerinde durulmaksızın terceme ettiğimiz İsviçre medenî kanunu, bugün artık ciddi bir şikâyet ve düzeltme mevzuu olmuştur. Böylece Avrupa'nın tarihî ve ictimaî şart ve zaruretleri icabı vücut bulan bir çok müesseseler gibi, laikliğin de oraya mahsus bir tekâmül olduğunu, Türkiye'de ne din ne vicdan hürriyeti ve ne de hukukî bir serbestlik bakımından böyle bir ihtiyacın mevcut olmadığını göstermiş oluyoruz. Nitekim, her memleketten ziyade vicdan hürriyetinden faydalanan İngiltere, bu durumu laik bir anayasaya borçlu olmadığı gibi, fiilî duruma hukukî bir şekil vermek için de laik bir devlet haline inkilâp etme lüzumunu da hissetmemiştir.“

3- Nurettin Topçu:

Nurettin Topçu; liselerde sosyoloji ders kitabı olmak üzere hazırladığı kitapta şu satırları kaydetmiştir:

„... Aynı şekilde bir devlet, siyaset işlerini dinin emirlerinden büsbütün ayırarak suretiyle laikliği takib ettiği halde, halkın en koyu dindarlığına ve din sahasındaki her türlü fikir mücadelesine karşı gelmez.

Onlar hakkında tam manasiyle müsamaha kullanılır. Ancak meselenin İslam dünyasına ait bir özelliği vardır ki, o da İslam dininin hristiyanlıktan farklı olarak, dünyaya ait hükümleri ihtiva etmesi ve mü'minlerinden bu hükümlerin dünya işlerinde de yerine getirmelerini emretmesidir...“

Nurettin Topçu, bu satırlarında demek istiyor ki, hristiyanlık laik rejimle bağdaşır da, İslam dini bağdaşmaz, bağdaşmasına da imkân yoktur.

Müslüman milletler ve sahib oldukları nimetler:

Rabb'ülâlemin Hazretleri, İslam alemine ve bu arada Anadolu insanına vermiş olduğu nimet ve imkânı dünyanın diğer millet ve devletlerine vermemiştir.

Mâlûm bir keyfiyettir ki, nimet ikidir: Biri madde diğeri manadır. Ne maddesi mana bir şeye yarar ve ne de manası madde bir şeye yarar! Tıpkı ruhla beden gibi; Ruhla beden bir araya gelmesi nasıl insan hayatını meydana getirirse, madde ile mananın terkibi de insan şahsiyetini, insan faziletini ve insan şerefini meydana getirir.

Ey müslüman! Bilmelisin ki:

Mana yönünden de madde yönünden de en büyük ve en isabetli nimetler senin elinde ve senin önünde!

Din ve iman nimeti, kitap ve sünnet nimeti, Peygamber ve sahabe nimeti, ilim ve medeniyet nimeti, hukuk ve teşri nimeti, siyaset ve adalet nimeti ve nihayet tarih ve kültür nimeti.

1- Din ve iman nimeti:

Sen öyle bir dine bağlı ve öyle bir imana sahibsin ki, her yönüyle mütakâmil, eksiği ve noksanı yok, ilim ve mantıkla, akıl ve teknikle çatışan tek tarafı yok; üstelik bütün bunları emir ve tavsiye etmekte, ilim adamlarının kalemlerinden akan mürekkebi şehitlerin kanıyla tartmakta, keşif ve buluşlar yolunda atılan her adımı cihad ve ibadet saymakta, yaptığı herhangi bir işte, kişinin aynı zamanda sevab almasının, o işi güzel, düzgün ve muhkem yapmasına bağlamakta, ilim tahsili için zaman ve mekân sınırı tanınamakta; „Beşikten mezara kadar ilim arayın!“ demekte, „İlim ve hikmet müslümanın kaybolmuş malıdır, onu nerede bulursa oradan almaya herkesten daha haklıdır!“ diyerek keşfedilmiş ilimlerden de elde edilmiş buluşlardan da faydalanmasını tavsiye etmektedir.

2- Kitap ve sünnet nimeti:

Ey müslüman! Sen Kur'an gibi bir Kitap'a, sünnet gibi bir tefsire sahibsin! Her ayeti bitip tükenmeyen bir hazine ve bir ilm-i küldür. İnsanoğlunun itikadî, hukukî, siyasi, iktisadî neye ihtiyacı varsa onun en mükemmelini getirmiştir, tefsir ve izahını Peygamber (s.a.v.)'e ve onun ümmeti arasındaki ulemaya havale etmiştir. Hakikatın bu merkezde olduğunu dost-düşman insaf ehli kabul ve itiraf etmektedir. Bu babda Merhum Eşref Edib tarafından hazırlanmış „Garb Mütefekkirlere Göre Kur'an-ı Kerim“ isimli kitabı okumak kâfidir.

3- İlim ve medeniyet:

Bu hususta da sadece birkaç örnek: Başka milletler, işgal ettikleri yerlerdeki kütüphane ve eserleri imha ederken, yakar, nehirlere dökerken müslümanlar, fethettikleri yerlerdeki kütüphane ve eserleri korumuşlar, değerlendirmişlerdir. Eğer batı dünyası bugün eski Yunan medeniyet ve felsefesine sahipse, müslümanların

himmet ve gayretlerine medyundur. Ayrıca müslümanların ilim ve medeniyete, fevkalâde hizmet ettiklerini görmek isterlerse, Endülüs ve Bağdat medreselerini ve buralardaki ticarî ve ziraat faaliyetlerini görmeleri ve okumaları kâfi gelecektir.

4- Hukuk ve teşri nimeti:

Kemalistler, hukukun üstünlüğü prensibinden sık sık bahsederler. Bunlara sormak lazım: Bunlar hukuku bulsunlar da ondan sonra üstünlüğünden söz etsinler. Üstün hukuk dedikleri şey, acaba on senede bir değiştirdikleri hukuk mu? M. Kemal'in zulüm ve diktatörlüğüne dayanan hukuk mu? Kadın ticareti yapmaya müsaade eden hukuk mu? Kendi karısını başkalarının kolları arasına verip dans ettiren hukuk mu? Anasıyla bile zina etmeyi, gönülleri olduğu takdirde, suç saymayan hukuk mu? Grev ve lokavt gibi kaba kuvvete başvurarak hak almaya cevaz veren hukuk mu? Çocuk-kadın demeden, hasta-sağlam ayırt etmeden top güllelerine, hava saldırılarına müsaade eden hukuk mu?..

Evet bunlardan hangisi üstün hukuk? Beyler! Siz, daha hukukun ne demek olduğunu bilmiyorsunuz? Bunlar hukuk mudur? Asla! Bunlar zulmün ve vahşiliğin ta kendisidir. Bunların hakkı saygı duymak değil, çöp sepetine atılmaktır.

Yanlış kapı çalışıyorsunuz beyler! M. Kemal'in ve uşaklarının masa başlarında aldıkları karar ve prensiplere dayanan kanun ve anayasalar mı sizin hukukunuzu sağlayacak? İsmet Paşa bile dayanamıyarak elini masaya vurmuş, „Bu memleket daha ne zamana kadar masa başlarından sarhoşların aldıkları kararlarla idare edilecektir?!“ demişti.

Ey parti liderleri! O halde ne hukukunuz da hayır var ne de sizde! Cahilsiniz, hem de öylesine! Üstün hukuku bilmiyorsunuz! Yukarıda dediğimiz gibi, yanlış kapı çalışıyorsunuz! Çünkü, aciz ve cılız insan kafası hukuk tayin edemez! Hele hele sizin gibi namusunu kıskanmayanlar!

O halde geliniz de Allah'ın kapısını çalınız da üstün hukukun ne demek olduğunu bir görünüz! İslam'ın kendi kaynaklarına ve kendi ulemasına iltifat etmiyor ve inanmıyorsunuz, bari hiç olmazsa günün meftunu ve hayranı olduğunuz batılların dünkü hukukçularının sözlerini dinleyiniz de İslam hukukunun nasıl ideal bir hukuk olduğunu görünüz! Görünüz de kendinizden utanınız!.. Bunlardan sadece birkaçına işaret edeceğim:

1- Sava Paşa:

Sava Paşa, „İslam Hukuku Nazariyyatı“ adlı eserinin 34. sayfasında Peygamberimiz'in, „Ey Nas! Beni dinleyiniz ve sözlerimi zihinlerinize nakşediniz. Size herşeyi Allah'ın emriyle bildirmiş bulunuyorum. Size öyle bir kanun bırakıyorum ki, ona sınımsız sarıldıkça asla dalaletle sapmıyacaksınız,“ mealindeki hadis-i şerif'i kaydettikten sonra diyor ki:

„İslamiyet'te hak olan tek bir şey vardır. O da dindir. Din insanın halikiyle, devletiyle ve kendi nev'iyle mevcut münasebetlerin hukuk-ı esasiyesini muhtevî umumi bir tabirdir. Bu, ister itikatta, ister ibadette olsun ve isterse dünya işlerinde olsun!..

2- Prof. Rogen:

İsviçreli meşhur hukukçu Prof. Rogen şöyle diyor:

„İslam hukuku beni hayrete düşürdü. Meğer ki, bu bir derya imiş! Biraz genç iken bunlara müttali olmayı ne kadar isterdim. O vakit bunları bütün dünya nazarında tecessüm ettirdim.“ (Bedayi tercemesi, Av. Seniyyüddin'in önsözü)

3- Marmaduke Ditchall de şöyle der:

„Halik'in hukuku ile mahlukun hukuku en mükemmel şekilde ancak müslümanlık tarafından tarif edilmiştir.“

5- Siyaset ve adalet:

Evet; siyaset de İslam'ın siyaseti, adalet de İslam'ın adaletidir. O, bir avuç sahabe ve tabiin, kültür ve medeniyet görmemiş o insanlar ne oldu? Peygamber tezgahından ve Kur'an'ın medeniyet ve terbiyesinden geçerek yarım asırdan daha az bir zamanda dünyanın o zamanki iki süper devletini ortadan kaldırmış, onlara ilim ve irfan, medeniyet ve insanlık dersi vermiş, Allah'a kul ve Peygamber'e ümmet olma şerefini kazandırmışlardır.

Keza; Adalet de İslam'ın adaletidir. Hem de ideal bir adalet! Sadece iki misal: Biri Hz. Ömer ve adaleti!.. İki: Rumeli'yi istila edip zulüm bağlarını geçerken üzüm kesip, birer çaputa paralarını koyup üzüm köklerine bağlayan Osmanlı orduları!..

6- Tarih ve kültür:

Ey parti liderleri! Milletler arasında dili de yazısı da dini de sizin

kadar sağlam, sizinkiler kadar köklü, sizinkiler kadar ilmî, sizinkiler kadar hakka ve hakikata uygun ne bir din vardır ve ne de bir yazı! Keza tarihiniz parlak, kültürünüz zengindir!.. Fakat ne yazık ki, İslam kültürünün temelini (98) dinamik koyan M. Kemal, dininizi tahrib ettiği gibi, dilinizi de yazınızı da tahrif etti. Şimdi millet olarak o hale geldiniz ki, babası oğlunun, dedesi de torununun yazısından; oğlu da babası da birbirinin dilinden anlamıyor. Kökünden koparılmış bir nesil! Dipde-köşede üç-beş kişi kalmış ise de onları da sizin gibi parti liderleri dejenere etmeye çalışıyorlar!..

7-Maddi nimetlerden örnekler:

a) İslam alemi olarak ülkelerimizin stratejik konumu; b) Önemli deniz ve kara yollarına sahip oluşumuz; c) Dicle ve Fırat nehirlerinin kaynaklarının ve denize dökülene kadar mecralarının bizim topraklarımızda oluşu; d) Geniş ve verimli topraklara sahip oluşumuz; e) Yeraltı servetlerine sahip oluşumuz; f) Ve nihayet siyah altundan ibaret petrol yataklarına sahip oluşumuz..

Nimete şükür, devamına vesiyedir:

Görüldüğü üzere; maddeten de manen de varlıklar içinde ve hususiyetle insanlar arasında Rabb'imiz en büyük nimetleri ve sağlam kaynakları bizlere lütfetmiştir. Mühim olan bu nimetlerin dünyada da mezarda da ve ahirette de devamıdır. Devamı da nimet bilir olup O'nun gönderdiği ve indirdiği şeriat nizamına saygı duymak ve hayatımızın her sahasında onu tatbik etmek ve bu nimetten mahrum kalmış olanlara da tebliğ etmektir.

Size düşen ve yakışan bu iken, maalesef tersini yapıyor, nankörlük ediyorsunuz; şeriat nizamına ve Hilafet sistemine düşman oluyorsunuz ve bu düşmanlığınızı, komünizmin baskısından kurtulmuş müslüman milletlere de telkin ve tavsiyede bulunarak kötü örnek oluyor, dolayısıyla hem dall ve hem mudil olmuş oluyorsunuz!..

Üstelik yeni düzen:

Yeni düzenden, yeni dünya düzeninden sık sık bahsetmekteyiz. Ne imiş bu yeni düzen? İslam'sız, şeriat'sız bir düzen mi olur? Dinsiz ve dunsuz bir düzen mi bu? Hayasız ve edepsiz bir düzen mi bu?!

Bu yeni dünya düzenini; Körfez savaş kahramanı (!) yumurtladı; hemen arkasından da başta Özal ve Demirel olmak üzere parti liderleri ötüverdiler! İşte yeni düzen bu!.. Şeytanî bir düzen!.. Şeriat düşmanı bir düzen; tağutî bir düzen! Ne insanın dünyasıyla bağdaşır, ne de şahsiyetiyle!..

Zaten yahudinin istediği düzen de budur. Çünkü milletler; şahsiyetlerinden ancak bu düzenle kopar. Kopar da hayvanlaşır!.. Ve işte o zaman siyonizmin öteden beri özlediği, arzuladığı ve planladığı düzen kendini bulur. (yahudi protokollarını Ümmet-i Muhammed Gazetesi'nin 56. nüshasından bir daha okuyun!) Ve yine o zaman, yahudinin nihai emri yerine getirilerek, „Ey İsrailoğulları! Eşekleriniz binilmeye hazırdır!..“ denilecek.

Evet, yahudinin inancının gereği böyle bir dünya düzeni ve böyle bir hedef!..

Kur'an: „... İman etmiş olanlara karşı en amansız düşman yahudileri bulursun!..“ diye boşuna mı söylemiş! İşte insanlık ve işte yahudilik!

İnsanlık, yahudi uşakları tarafından bilerek veya bilmiyerek böyle bir noktaya doğru götürülmektedir. İşte buna kim „Dur“ diyecek?!

Hz. Muhammed'in varisleri olan ulema diyecek! İslam'ın devlet olmasını isteyen tavizsiz, ivazsız liderler diyecek ve nihayet Allah'a kul, Peygamber'e ümmet olan herkes diyecek ve demelidir ve bu Allah'ın kesin emri olup bir iman meselesi olduğunu haykıracak ve diyecek ki, „Ey Allah nizamına, Kur'an nizamına, şeriat nizamına düşman olup da yeni düzenler arayanlar! Nereye gidiyorsunuz? Önünüzde dünyanın ahır, ahiretin cehennemi var!.. Geri dönünüz, Kur'an'a dönünüz, şeriat'a dönünüz, İslam'a dönünüz ve nihayet Allah'ın rızasına ve Allah'ın cennetine dönünüz!

Bir hülâsa:

Buraya kadar yaptığımız açıklamalardan bir hülâsa yapacak olursak şu neticelere varmak zorundayız:

1- Günün dünyasını idare etmek isteyen iki sistem var; Şeriat ve demokrasi.

2- Bunlar birbiriyle rekabet halinde! Öyle ki, birine „Evet“ deme, diğerine „Hayır“ demedir. Bir başka ifade ile; birini kabulü, diğerinin reddini gerektirir. Bir başka tabirle; Birine iman etme diğerinin

küfrünü icab ettirir.

3- Yine gördük ki; Kur'an'da dünya ve devlet idaresiyle alakalı (500) ayet vardır. Ve bunlar bağlayıcı hükümlerdir. Hem öyle ki, bunlardan birini bile red ve inkâr, insanı kafirleştirir.

4- Ey Demirel ve benzeri laik kafalılar ve demokrasi havarileri! Sizin için iki çıkış yolu vardır:

a) Ya ulemaya müracaat,

b) Ya da Rabb'ülâlemin'e müracaat.

Ulemaya, yani Diyanet hocalarına, öğretmenlere, Prof.'lara müracaat edip onlardan „Hayır! İddia edildiği gibi Kur'an'da devletle alakalı hükümler yoktur veya varsa da o hükümler bağlayıcı değildir...“ şeklinde fetva mahiyetinde cevap alacaksınız ya da Rabb'ülâlemin'e müracaat edip diyeceksiniz ki:

„Ya Rabb'i! Kur'an'da şeriat'la alakalı 500 civarında ayet var ya, sen onları geri çek, biz onları istemiyoruz; Biz, demokrasiyi hayatımıza tatbik etmek istiyoruz.“

Bu ikisinden birini yapacaksınız! Aksi halde kafir olmanın yanında hem kendiniz eşek olursunuz, hem de size oy verenleri eşekler yerine koymuş olursunuz! Çünkü, tağutları destekleyenleri, Kur'an A'raf suresinde köpeklerle, Cuma suresinde eşeklere benzetmektedir!..

Hülâsatül hülâsa:

Bu sizlere bir tebliğdir. Ya neşriyat yoluyla cevap verirsiniz ya da kafir olmanın ötesinde eşek olmayı kabul etmiş olursunuz. Laf ebeliği istemeyiz veya tehditlerden korkmayız!..

Kimse darılmasın ve kızmasın! Zira bunları söylemediğimiz taktirde, aynı neticeleri biz de kabullenmiş oluruz!..

Ey Azerbaycan, Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan, Kırgızistan, Kazakistan!

Sizlere de birkaç sözümüz var: Günün Türkiye'sinin liderlerinin arkasından gitmeyin! Gördüğünüz gibi, onlar birer kemalisttir. Kemalistler ise Kemal'in kullarıdır. Kemal ise Lenin ve Stalin'den geri değildir. Bu da onlar gibi bir puttur, bir tağuttur ve azılı bir kafirdir. Bunun da heykelleri yakında yıkılacak ve çöplüğe atılacaktır!..

Binaenaleyh, sizler yaz-boz tahtası değilsiniz! Aklınızı başınıza alınız da Allah'ın son Kitab'ı Kur'an'a ve son Peygamber'i Hz. Muhammed'in sünnet'ine varın; kanunundan ibaret şeriat'ına bağlanın! Anayasanız Kur'an, kanununuz şeriat, alfabeniz Kur'an alfabesi olsun!..

Tebliğimizi, teberrüken bir kaç ayetle bitirelim:

„Kim (ve hangi millet), benim zikrimden (Kitab'ımdan ve şeriat'ımdan) yüz çevirirse, onun için hayat şartları sıkışır (darboğazlara girer); siyasî yönden, iktisadî yönden, anarşi yönünden vesaire darboğazlara girer ve iki ipin ucunu bir araya getiremezler; tersine arkalarına sığındıkları tağutların heykelleri yıkılarak, münafıkların maskeleri düşer de asıl çehreleri gözüktür. Ve biz, onları kıyamet gününde kör olarak haşır edeceğiz!.. O da Ya Rabb'i! Beni niye kör olarak haşrettin (sualine cevaben) Allah diyecek: Senin yaptığın gibi biz de yaptık; ayetlerimiz (ve şeriat'ımız) sana geldi de sen onları terk ettin! Şimdi sen de körlük içinde terk olunacaksın! Ve işte biz, aşırı gidip Rabb'isinin ayetlerine inanmayan kişileri böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise, daha şiddetli ve daha devamlıdır.“ (Taha, 124-127)

Tebliğ bizden, tevfiik ve hidayet Rabb'ülâlemin'den!

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6